

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0903 van 5 april 2016
in de zaak 1213/0331/A/1/0312

In zake: mevrouw **Ann CLAES**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim MERTENS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Christian LEMACHE
kantoor houdende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de nv **LIMBURG WIN(D)T***
partij:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 21 januari 2013 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Limburg, van 26 november 2012, waarbij aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de bouw van een windpark met 4 windturbines, 3 middenspanningscabines en het er bijhorende kabeltracé ter aansluiting van de windturbines op de middenspanningscabines.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3520 Zonhoven, Blookstraat zn / Kolverenschansweg zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 706B, 798B, 800B, 831, 833, 897 en 914G.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen de partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 13 mei 2014, waarop de behandeling van de vordering tot vernietiging uitgesteld is naar de openbare terechtzitting van 26 augustus 2014 om de tussenkomen de partij de mogelijkheid te bieden met een aanvullende nota een standpunt in te nemen over de gevolgen van de beslissing van 2 april 2014 tot weigering van een milieuvergunning voor de procedure bij de Raad.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben kunnen repliceren op het standpunt van de tussenkomen de partij.

De procespartijen hebben aanvullende nota's ingediend.

2.

De procespartijen zijn uitgenodigd voor de openbare terechtzitting van 26 augustus 2014, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe DREESEN, die loco advocaat Wim MERTENS verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Leen VANBRABANT, die loco advocaat Christian LEMACHE verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Grégory VERHELST, die loco advocaat Peter FLAMEY verschijnt voor de tussenkomen de partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv LIMBURG WIN(D)T verzoekt met een aangetekende brief van 27 maart 2013 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 25 april 2013 de tussenkomen de partij toegelaten tussen te komen in de procedure.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Vooraf

De tussenkomenende partij deelt de Raad op 12 mei 2014 mee dat de bevoegde minister op 2 april 2014, na administratief beroep, een milieuvergunning voor de windturbines WT-01, WT-03 en WT-04 geweigerd heeft.

Er is nog geen milieuvergunning aangevraagd voor de windturbines WT-02b en WT-05.

De Raad heeft de tussenkomenende partij de mogelijkheid geboden met een aanvullende nota een standpunt in te nemen over de gevolgen voor de procedure bij de Raad van deze weigeringsbeslissing: de verzoekende partij en de verwerende partij hebben kunnen repliceren op het standpunt van de tussenkomenende partij.

Standpunt van de partijen

1.

De tussenkomenende partij stelt in haar aanvullende nota:

“ ...

7. Hoewel tussenkomenende partij er om zuiver proceseconomische redenen voor heeft gekozen om deze weigeringsbeslissing niet aan te vechten maar te kiezen voor een nieuwe aanvraag (die sneller tot het gewenste resultaat kan leiden, nl. het bekomen van de nodige vergunningen), wenst zij er in de volgende randnummers op te wijzen dat deze beoordeling manifest niet gevolgd kan worden.

12. Waar het de toepassing van de koppelingsregeling betreft, schikt tussenkomenende partij zich naar de wijsheid van Uw Raad voor wat betreft de gevolgen die het weigeringsbesluit van 2 april 2014 zou hebben ten aanzien van de stedenbouwkundige vergunning van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar Limburg dd. 26 november 2012 houdende afgifte van de stedenbouwkundige vergunning voor WT-01, WT-03 en WT-04.

...”

2.

De verzoekende partij repliceert in haar aanvullende nota:

“ ...

Tussenkomenende partij stelt in haar aanvullende nota dat de minister van leefmilieu de corresponderende milieuvergunning voor de windturbines WT-01, WT-03 en WT-04 heeft geweigerd. Tegen dit weigeringsbesluit werd volgens tussenkomenende partij geen beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad van State. Tussenkomenende partij opteert er voor om een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in te dienen.

Artikel 4.5.1 § 2, derde lid VCRO bevat het volgende:

“Wordt de milieuvergunning evenwel definitief geweigerd in de zin van artikel 5, §1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, dan vervalt de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege.”

Artikel 5, §1, vijfde lid van het decreet van 28 juni 1985 luidt:

“De milieuvergunning wordt beschouwd als definitief geweigerd nadat de termijn om een administratief beroep in te dienen, met toepassing van artikel 23, § 3, verstreken is, of nadat de milieuvergunning door de vergunningverlenende overheid in beroep is geweigerd als een dergelijk administratief beroep werd ingesteld.”

De Raad kan enkel vaststellen dat, ingevolge de definitieve weigering van de corresponderende milieuvergunning, de stedenbouwkundige vergunning die het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing van rechtswege is vervallen.

Het beroep van verzoekende partij is derhalve zonder voorwerp geworden.

*Het komt bijgevolg gepast voor de kosten ten laste te leggen van tussenkomende partij.
...”*

3.

De verwerende partij voegt hier nog aan toe:

“ ...

De definitieve weigering van de milieuvergunning leidt van rechtswege tot het verval van de stedenbouwkundige vergunning d.d. 26.11.12

Aldus moet worden vastgesteld dat het beroep tot nietigverklaring betreffende de WT1, WT3 en WT4 zonder voorwerp is geworden.

...”

Beoordeling door de Raad

Artikel 4.5.1, §2, derde lid VCRO en artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet bepalen dat een stedenbouwkundige vergunning van rechtswege vervalt wanneer de milieuvergunning definitief geweigerd wordt.

Er is een definitieve weigering van de milieuvergunning wanneer de termijn om administratief beroep in stellen, zoals bepaald in artikel 23 van het Milieuvergunningsdecreet, verstreken is, of wanneer de vergunningverlenende overheid de milieuvergunning na administratief beroep heeft geweigerd.

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur is de vergunningverlenende overheid na administratief beroep en heeft op 2 april 2014, na administratief beroep, definitief een milieuvergunning geweigerd voor de windturbines WT-01, WT-03 en WT-04.

De Raad oordeelt dan ook dat het beroep zonder voorwerp is: een stedenbouwkundige vergunning is één en ondeelbaar en vervalt dan ook van rechtswege door de definitieve weigering van de milieuvergunning, zelfs maar voor enkele van de windturbines, waarvoor een stedenbouwkundige vergunning verleend is.

V. KOSTEN VAN HET GEDING

Noch de verzoekende partij, noch de verwerende partij heeft het teloorgaan van het voorwerp van het beroep tot vernietiging veroorzaakt.

De Raad legt de kosten van het geding, meer bepaald het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, dan ook ten laste van de tussenkomende partij, die beschouwd wordt als de “in het ongelijk gestelde” procespartij, zoals bepaald in artikel 4.8.28, §2 VCRO.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van nv LIMBURG WIN(D)T is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan voorwerp.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de tussenkomende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 5 april 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS